

Styl

Ogólne wskazówki dotyczące nadsyłanych tekstów

1. Teksty powinny być możliwie zwarte i zwarte, do zwięzłości tekstów nie należy jednak dążyć kosztem ich dokładności i kompletności.
2. W celu uzyskania jednocześnie zwięzłości i kompletności zaleca się dołączenie obszernego abstraktu.
3. Długość opracowania nie jest zasadniczo ograniczona liczbą jego stron, całość opracowania, tj. tekstu i prezentacji multimedialnej, nie powinna jednak przekraczać 15 MB.
4. Nadesłane teksty muszą być zgodne ze strukturą i stylem czasopisma, w tym poprawne ortograficznie i gramatycznie. Zapewnienie poprawnej polszczyzny lub angielszczyzny pozostaje w kompetencji Autora (Autorów), chociaż uprasza się recenzentów o pomoc w korekcie językowej, jeśli jest ona konieczna i możliwa.
5. Redakcja dokonuje adjustacji tekstu, nie zaś przebudowy jego struktury językowej. Wersję po adjustacji redakcyjnej wysyła się elektronicznie do korekty Autorowi kontaktowemu (domyślnie pierwszemu).
6. Autorzy powinni się zapoznać z kryteriami oceny nadesłanych opracowań w *PS(SS)* w celu zmniejszenia czasochłonności procesu recenzowania.
7. Opracowania przeznaczone do publikacji (przed recenzją) należy przysyłać elektronicznie w postaci zdigitalizowanej.
8. Tekstom mogą towarzyszyć materiały uzupełniające, służące wizualizacji wyników lub dokumentacji szczegółów (filmy, zbiory danych itp.). Materiały uzupełniające należy przesłać w osobnych plikach wraz z tekstem do anonimowej recenzji, a następnie publikacji.
9. Tekst powinien mieć spację 1,5 oraz marginesy o szerokości 2,5 cm: lewy, prawy, górny i dolny. Wielkość czcionki proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#). Paginację należy rozpoczynać od strony 2. Konieczna jest obustronna justacja tekstu i automatyczne dzielenie wyrazów.
10. Wszelką korespondencję, w tym decyzję redakcji i żądanie poprawek tekstu, przekazuje się elektronicznie.

Struktura

Do recenzji jest potrzebny kompletny tekst w pliku *.doc albo *.docx, z rycinami włączonymi do tekstu jako pliki Worda lub Adobe Acrobat. Kolejność poszczególnych części tekstu proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Strona tytułowa zawiera:

1. tytuł – krótki lecz treściwy i rzeczowy; zwarte wyrażenie opisujące treść artykułu; należy unikać tytułów sensacyjnych;
2. imiona i nazwiska Autorów; w przypadku nazwisk pisanych w oryginale innym alfabetem niż łaciński pod wersją łacińską uprasza się o podanie wersji oryginalnych;
3. afiliację instytucjonalną lub zawodową (uczelnię lub instytut, miasto, kraj);
4. kompletne adresy pocztowe i elektroniczne wszystkich autorów;
5. ewentualną notkę wskazującą autora kontaktowego;
6. ewentualne podziękowania o długości nieprzekraczającej jednej trzeciej standardowej strony, tj. 700 znaków, na dole strony;
7. ewentualną notatkę o finansowaniu badania, nie dłuższą niż dziesięć wierszy.

Abstrakt. Każdy tekst przeznaczony do publikacji, z wyjątkiem recenzji, powinien być poprzedzony abstraktem o długości od połowy do jednej strony, tj. od 1000 do 2000 znaków. Abstrakt powinien być treściwy i niewymagający dodatkowych wyjaśnień; powinien on krótko przedstawiać przedmiot tekstu, cel, metody, główne wyniki i wnioski. Powinien on być zrozumiały dla czytelnika niespecjalistycznego bez odwoływania się do tekstu. Nie powinien zawierać niestandardowych skrótów bez ich objaśnienia. Powinien posługiwać się całymi zdaniami, trzecią osobą liczby pojedynczej lub formą bezosobową i czasem przeszłym. Nie powinien zawierać odwołań do literatury. Opracowania zarówno polsko-, jak i anglojęzyczne powinny zawierać abstrakty tylko po angielsku. W przypadku anglojęzycznych tekstów z działów *Krytyka* i *Komentarze* z abstraktów można zrezygnować.

Słowa kluczowe. Na końcu abstraktu należy umieścić cztery do sześciu słów kluczowych, najlepiej jedno odnoszące się do przedmiotu pracy, jedno do lokalizacji, jedno do metody i trzy inne. W przypadku tekstów polskojęzycznych należy zamieścić te same słowa kluczowe po polsku i po angielsku.

Rozdziały. Zasady numeracji i hierarchii rozdziałów oraz wielkości czcionki w ich tytułach proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#). Dopuszcza się trzy szczeble hierarchiczne tytułów.

Tytuły różnych szczebli hierarchicznych. Wielkie litery należy stosować zgodnie z ogólnymi zasadami pisowni, nie należy więc używać wyłącznie wielkich liter. Na końcu tytułu nie stawia się kropki.

Przypisy (dolne, nie końcowe) należy ograniczyć do minimum, rozrywają one bowiem zwyczaj ciągłość logiczną tekstu. Jeśli są one niezbędne, powinny być zwarte i kolejno numerowane cyframi arabskimi. Przypisy do tabel powinny być oznaczone małymi literami. Nie należy mylić przypisów z odwołaniami do literatury.

Wyliczanki. Jeśli dla jasności wywodów jest wskazane kolejne numerowanie wymienianych pozycji w tekście ciągłym, pozycje te oznacza się cyframi arabskimi w nawiasach, np. „kultura (1) materialna, (2) idealna, (3) normatywna”. W wyliczankach słupkowych pozycje pierwszego rzędu oznacza się cyframi arabskimi w nawiasach (jak wyżej), pozycje drugiego rzędu zaś małymi literami łacińskimi zakończonymi nawiasem, np. a), b), c). Jeżeli z jakichś powodów poszczególnych elementów wyliczanki nie numeruje się zgodnie z powyższymi zasadami, jedynym dopuszczalnym początkowym znakiem graficznym jest łącznik (-). Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Odwołania do literatury. Obowiązuje system harwardzki (nazwisko i data), np. „W najnowszej publikacji (Nowak 2006) wykazano, że ...”, albo „Według A. Nowaka (2006), ...”. W przypadku dosłownych cytatów lub urywków tekstu o szczególnym znaczeniu należy podać numery stron, np. (Nowak 2005: 12). Nazwiska i lata publikacji podane w tekście powinny ściśle odpowiadać zamieszczonym w spisie publikacji. Zgodnie z przepisami polskimi dotyczącymi zasad cytowań, nazwiska autorów w tekście należy zawsze poprzedzać inicjałami ich imion, przy pierwszym odwołaniu się do danego autora zaleca się natomiast podanie pełnego brzmienia jego imienia. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Kolejność odwołań i interpunkcja. W danym odwołaniu pozycje literatury należy podawać w kolejności chronologicznej, kolejność alfabetyczna jest natomiast kryterium wtórnym, np. (Kowalski 1998; Adamek 2010; Gawron 2010). Poszczególne pozycje literatury w danym odwołaniu oddziela się średnikiem, przecinki służą zaś do oddzielania poszczególnych nazwisk w ramach tej samej pozycji literatury, np. (Wrona, Kowalski, 1997; Adamczewski, Dziewoń, 2011). Jeśli dana pozycja literatury obejmuje jedno nazwisko, nie stawia się przecinka między nim a datą; jeśli dana pozycja literatury obejmuje dwa nazwiska, przecinki stawia się po każdym z nazwisk, a więc również przed datą. Jeśli dana pozycja literatury obejmuje co najmniej trzy nazwiska, podaje się tylko pierwsze z nich, uzupełniając je dodatkiem „i inni” oraz przecinkiem przez datą, np. (Kowalski i inni, 2005). Jeżeli kolejne odwołanie do literatury dotyczy tego samego źródła, odwołania te są zaś umieszczone w tym samym akapicie i są oddalone od siebie nie więcej niż o pięć wierszy, zamiast nazwiska autora i daty można w nawiasie umieścić wyraz „tamże”. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Spis literatury (występujący pod tytułem Literatura, nie „Bibliografia”). Prace opublikowane lub przyjęte do publikacji należy uporządkować alfabetycznie według nazwisk pierwszych autorów. Inicjały wszystkich autorów należy umieścić po ich nazwiskach, partykuły występujące w niektórych językach między imieniem a nazwiskiem (de, di, da, von, van) umieścić po inicjale imienia, a rok publikacji umieścić po tym inicjale (albo po partykule, jeśli istnieje) ostatniego z autorów. Da-

lej, po dwukropku, należy podać dokładny tytuł powoływanej publikacji kursywą. W przypadku książek pod redakcją danego autora należy to zaznaczyć jako „(red.)” po nazwisku redaktora lub redaktorów. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Jeśli nazwisko powoływanego autora występuje w oryginale w alfabecie innym niż łacińskim, należy je i w odwołaniu do literatury, i w jej spisie podać w transkrypcji łacińskiej – w wersji polskiej w tekście polskojęzycznym, w wersji angielskiej w tekście anglojęzycznym. W spisie literatury po nazwisku alfabetem łacińskim należy podać wersję oryginalną. Transkrypcja pozostałych elementów bibliograficznych nie jest konieczna.

Tytuły czasopism należy podawać w ich pełnym brzmieniu. Po nazwie czasopisma należy umieścić numer rocznika oraz pełne numery stron (pierwszej i ostatniej). W tytułach książek i powoływanych ich rozdziałów proszę używać kursywy. Duże litery w tytułach artykułów i książek należy ograniczyć do ich początkowych liter oraz nazw własnych. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Strony internetowe należy zestawić alfabetycznie razem z innymi publikacjami według nazwisk ich autorów, daty publikacji oraz tytułu tekstu, jeśli tytuł ten jest znany. Jeśli nazwisko autora jest nieznane, do identyfikacji tekstu należy użyć jego tytułu. Jeśli data publikacji jest nieznana, należy zamiast niej wstawić „(b.d.)” (brak daty). Jeśli tekst internetowy nie ma tytułu, do identyfikacji tekstu należy użyć dwóch lub trzech początkowych jego wyrazów. W spisie literatury, ale nie przy odwoływaniu się do publikacji internetowej w tekście, należy podać dokładny adres internetowy powoływanej publikacji, np. <http://socialspacejournal.eu/indexpl.html>; podawanie daty dostępu nie jest konieczne. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Jeśli jest więcej niż jedna publikacja tego samego autora lub zespołu autorów, zestawia się je chronologicznie, poczynając od najstarszej. Jeśli jest więcej niż jedna publikacja tego samego autora lub zespołu autorów, ale z tego samego roku, po roku wydania wpisuje się kolejne małe litery alfabetu (a, b, c itd.) bez spacji – zarówno w tekście, jak i w spisie literatury. Jeśli jest więcej niż jedna publikacja tego samego autora, ale z różnymi współautorami, publikacje te zestawia się alfabetycznie według nazwisk współautorów. W ramach tych zróżnicowanych zespołów autorskich publikacje zestawia się następnie chronologicznie, używając małych liter alfabetu w przypadku tego samego roku wydania. W przypadku pozycji literatury powołanej jako (Kowalski i inni, 2005), w spisie publikacji należy podać wszystkie nazwiska autorów. Jeśli dana pozycja literatury zajmuje więcej niż jeden wiersz, wiersz drugi i następne muszą być wcięte w stosunku do pierwszego. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Równania należy numerować kolejno w nawiasach po prawej stronie. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Tabele powinny być kolejno numerowane cyframi arabskimi oraz mieć zwięzłe, lecz dostatecznie jasne tytuły niezakończone kropką. Tytuł tabeli umieszcza się nad nią, pod nią zaś jej źródło, jeśli nie jest oczywiste, oraz ewentualne przypisy. Tabela musi mieć narysowany obrys, linie oddzielające kolumny oraz te linie oddzielające wiersze, które są konieczne. Nagłówki kolumn powinny mieć zwięzłe i jasne tytuły umieszczone poziomo (nie pionowo). Dotyczy to również nagłówka lewej kolumny; lewa górna komórka tabeli nie może pozostać pusta. Nagłówki kolumn powinny być wyśrodkowane, tekst w boczku i w komórkach – wyrównany do lewej, a liczby w komórkach – wyrównane do prawej. Wszystkie liczby w tabeli, a co najmniej w kolumnie, muszą być podane z taką samą dokładnością. Jeśli wszystkie liczby w danej kolumnie są podane w procentach (lub innych jednostkach), to procent (lub inną jednostkę) należy umieścić w nagłówku, a nie w poszczególnych komórkach. Do każdej tabeli należy się odwołać w tekście, czytelnik jednak powinien móc zrozumieć tabelę bez odwoływania się do tekstu. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Ilustracje. Wykresy, mapy i zdjęcia obejmuje się ogólną nazwą rycin i numeruje kolejno cyframi arabskimi (np. rycina 1). Należy się do nich odwoływać w tekście. Tytuł ryciny umieszcza się pod nią, nie zaś na niej samej, podobnie jak jej źródło, jeśli nie jest oczywiste, oraz ewentualne objaśnienie skrótów lub legendę. Szczegóły proszę sprawdzić w [artykule pokazowym](#).

Zezwolenia. Jeśli tekst zawiera materiał poprzednio publikowany (w tym ilustracje, tabele i mapy) znacznych rozmiarów, Autor jest zobowiązany uzyskać pisemną zgodę właściciela praw autorskich i przesłać ją wraz z artykułem.

Materiały uzupełniające, tj. zbiory danych, filmy, animacje itp. te będą publikowane *online* wraz z artykułem.

Wielkość plików. Rozmiary poszczególnych rycin nie mogą przekraczać 5 MB, a ogólna wielkość przesłanych materiałów (tekstu, rycin i aneksów) nie może przekroczyć 15 MB.

Ochrona anonimowości

W czasopiśmie *Przestrzeń Społeczna (Social Space)* stosuje się podwójną anonimowość recenzowanych tekstów, redakcja dba więc o zachowanie anonimowości zarówno autorów, jak i recenzentów. Zespół redakcyjny przygotowuje teksty do recenzji, usuwając elementy identyfikujące ze wszystkich oczywistych miejsc. Uprasza się jednak potencjalnych Autorów o pomoc w zachowaniu anonimowości przez nieumieszczanie żadnych materiałów identyfikujących w takich miejscach tekstu, których nie można łatwo wykryć, oraz przez unikanie autocytowań pozwalających na łatwą identyfikację autorstwa. Na przykład, Jan Kowalski jako autor nadesłanego artykułu powinien

używać formy „jak wskazał J. Kowalski (2009)”, nie zaś „jak wykazano gdzie indziej (Kowalski 2009)”.

Język

Redakcja z przyjemnością rozważa publikację tekstów napisanych po polsku albo po angielsku (w wersji brytyjskiej). Autorów tekstów anglojęzycznych zapraszamy na stronę [Style](#). Zadbanie o poprawną polszczyznę pozostaje obowiązkiem Autorów, redakcja dokonuje zaś adjustacji tekstów, polegającej na poprawie chropawości stylu, nie zaś na daleko idących zmianach jego struktury językowej. Autorów uprasza się o zwrócenie uwagi na gramatykę, ortografię, interpunkcję oraz jasność wyводу i styl narracji dopasowany do czasopisma naukowego.

Zachęcamy Autorów mających trudności z poprawną polszczyzną do skorzystania z usług profesjonalnych adiustatorów przed przesłaniem tekstów do redakcji. Po skorzystaniu przez Autorów z takiej pomocy recenzenci będą w stanie lepiej zrozumieć nadesłany tekst i z pewnością wyżej go ocenić.

Konwencje stylistyczne

Jednostki. Obowiązuje system metryczny; kiedy to tylko możliwe, należy więc stosować jednostki SI. Należy stosować właściwe merytorycznie jednostki pieniężne, zawsze jednak należy podać odpowiednik w euro, przynajmniej w nawiasie albo w przypisie. Jednostki pieniężne powinny być oznaczane symbolami międzynarodowymi, nie zaś tradycyjnymi, symbole te wstawia się zaś po liczbach, nie zaś przed nimi; np. 1000 USD, a nie \$1000, oraz 200 GBP, nie zaś £200.

Daty i godziny. Daty: (dd miesiąc rrrr), np. 15 października 2010, albo 15.10.2010; godziny: (gg:mm:ss) 15:17:02.

Skróty i akronimy. Skrótów „tab.” i „ryc.” należy używać, gdy pojawiają się one w nawiasach, np. „Wykazano, że liczba ludności wzrosła o 5% (tab. 1)”. W przeciwnym razie odpowiedni wyraz należy zapisać w całości, np. „Jak pokazano na rycinie 1, liczba ludności wzrosła o 5%”. Akronimy i skróty używane w tekście należy objaśnić przy pierwszym ich użyciu, np. Polska Akademia Nauk (PAN).

Nazwy stanów Stanów Zjednoczonych podawane po nazwach miast należy podawać w całości w nawiasach, gdyż skróty są mało znane poza Ameryką Północną, zwłaszcza gdy nie są oczywiste (np. MO jako skrót Missouri, w którym O nie jest wymawiane).

Wielkie litery. W tytułach książek i artykułów wielkich liter używa się tylko w stosunku do początkowej litery pierwszego wyrazu. W tytułach czasopism i serii wielkimi literami rozpoczyna się wszystkie wyrazy odmienne.

Kursywa służy do oznaczania wyrażen obcojęzycznych (ale nie nazw własnych) oraz nowo wprowadzanych pojęć.

Liczby. Konwencjonalnie przyjmuje się, że wszystkie liczby jednocyfrowe pisze się słownie, z wyjątkiem sytuacji gdy oznaczają one miarę ilości (np. 1 mm lub 3 kg). Wszystkie liczby wielocyfrowe zapisuje się cyframi, co nie dotyczy jednak sytuacji, gdy występują one na początku zdania.

Ortografia. Obowiązują ogólne zasady ortografii polskiej według wskazówek Rady Języka Polskiego i najnowszych słowników ortograficznych. Akceptujemy propozycje Autorów w zakresie sensownej i zasadnej polonizacji nazw krajów, państw, regionów i miast. Stosujemy wyłączną pisownię nazwy miasta Maastricht, gdyż w geologii funkcjonuje od dawna – pochodzącą od niego – nazwa mastrycht. Stosujemy też wyłączną pisownię nazwy miasta Jork, przez analogię do Nowego Jorku. Oficjalną nazwę państwa niemieckiego podajemy – zgodnie z jej tłumaczeniem filologicznym – jako Związkowa Republika Niemiec, chyba że chodzi o cytaty. Zachęcamy do używania tradycyjnej nazwy Czeczenia, zamiast – wymyślonej przez dziennikarzy „Gazety Wyborczej” – formy *Czeczenu*. Na życzenie Autorów nadesłanych tekstów akceptujemy nazwy przyjęte w językach polonijnych, np. Glasgow (*Glasgow*) i Milwaukee (*Milwaukee*).

Nazwiska obcojęzyczne. W tekstach polskojęzycznych nazwiska pisane w oryginale alfabetem łacińskim pozostawia się w wersji oryginalnej, łącznie ze znakami diakrytycznymi. Nazwiska pisane w oryginale cyrylicą transkrybuje się na alfabet łaciński zgodnie z następującymi zasadami: nazwiska serbskie – zgodnie z zasadami ortografii chorwackiej, mołdawskie – rumuńskiej, pozostałe zaś (rosyjskie, białoruskie, ukraińskie, bułgarskie i macedońskie) – polskiej. Jeśli nosiciele tych nazwisk posługują się w publikacjach inną niż polska (np. angielską) transkrypcją swych nazwisk na alfabet łaciński, transkrypcję tę zachowuje się w danych bibliograficznych, nie zaś w tekście, np. „Jak podaje I. Kawecki, zauważono, że... (Kavetsky 2008)”.

Cytaty. Zalecamy umiarkowanie w cytatach *in extenso*, które powinno się ograniczać do dwóch przypadków: (1) cytatów aprobatywnych i (2) cytatów ironicznych. Zalecamy unikanie cytowania tekstów wadliwych językowo bez ich skomentowania. Ingerencja w cytaty jest dopuszczalna, a niekiedy zalecana, musi ona być jednak wyraźnie zaznaczona graficznie za pomocą nawiasów kwadratowych, np. Autorka „powtarza zabieg polegający na przepisaniu zdań lub akapitów z [...] książki [wspomnianego autora] z drobną modyfikacją stylistyczną” (Turoń 2010: 23).

Zasady narracji i usterki stylistyczne. Należy używać zdań oznajmujących w trzeciej osobie liczby pojedynczej lub w formie bezosobowej. W komentarzach i esejach dopuszcza się pierwszą osobę liczby pojedynczej. Czas narracji musi odpowiadać czasowi historycznemu; narrację

proceeds from the reader's perspective, not the author's (e.g. „W zakończeniu przedstawiono...”,
not „W zakończeniu zostanie przedstawione...”).

In particular, please pay attention to the following **stylistic errors**:

1. sensational titles;
2. excess of interrogative sentences;
3. use of the first person singular, especially the plural;
4. overuse of the passive voice, usually instead of the impersonal form;
5. lack of terminological precision;
6. describing general laws in the future instead of the present;
7. describing the past in the present or future;
8. absurd „political correctness” in geographical names and rulers' names;
9. empty semantic expressions („unusually”, „idiosyncratic”, „in some way”);
10. colloquialisms („in good”, „in the eyes”, „to agree”, „diplomatic”);
11. ambiguous expressions („in our country”, „in the current century”, „to us”);
12. non-merit-based qualifications („famous Polish scholar”, „Warsaw sociologist”);
13. superlatives („perfect”, „unusually”, „enormous”);
14. ungrammatical constructions („to stand will”, „cultural anthropology”);
15. pleonasm („contemporary times”, „factors influencing”, „dynamic development”);
16. contamination („from always”, „mutually exclusive”);
17. oxymorons („enclave of exclusion”, „objective evaluation”, „awareness of population”);
18. barbarisms and linguistic clichés („mapping”, „and/or”);
19. meaningless terms („international community”, „political class”);
20. hypercorrect forms („III RP”, „United States of America”);
21. confusion of words with similar sound but different meaning (węzy ≠ więzy);
22. ignoring the conjunction of agreement, also in parentheses and list items;
23. inserting dashes in the middle of idiomatic expressions („mimo, że”);
24. confusion of the dash (–) with the hyphen (-);
25. overuse of foreign words.